

DOSYA/GÖZLEM VE GÖRÜŞLER

İSTANBUL

Özet

Bu yazıda İstanbul Üniversitesi Cerrahpaşa Tıp Fakültesi, İstanbul Üniversitesi İstanbul Tıp Fakültesi, Zeynep Kamil Kadın ve Çocuk Hastalıkları Eğitim ve Araştırma Hastanesi'nde, 13 Mart mitingi ile 19-20 Nisan iş bırakma eylemine katılım değerlendirilmektedir.

Abstract

In this article; the participation from İstanbul University Cerrahpaşa Medical School, İstanbul University Medical School, Zeynep Kamil Maternity and Children Research and Training Hospital to the public meeting on March 13 and the strikes on April 19-20 are reviewed.

13 Mart Mitingi ve 19-20 Nisan grevi aslında son yıllarda 'Sağlıkta Dönüşüm Programı' adı altında AKP hükümeti tarafından yürürlüğe konulan Dünya Bankası politikalarına karşı tüm sağlık çalışanlarının bir tepkisi idi. İlk kez bu eylemlerde Öğretim üyesinden, hemşiresine, muayenehane hekiminden aile hekimine ve öğrencisine kadar farklı kesimler bir araya geldi. Herkesin kendine göre farklı talepleri vardı ama en önemli ortak payda geleceğe olan güvensizlikti. Muayenehanesi olanlar muayenehanelerin geleceğinden, tam gün çalışan öğretim üyeleri ve diğer sağlık çalışanları performans sisteminin getireceklerinden ve 4B , 4C gibi güvencesiz çalışma koşullarından, öğrenciler ise onları nasıl bir geleceğin beklediğini bilememekten sıkıntılı idi.

Eylemler genel olarak tüm sağlık çalışanları tarafından kabul görmüştü. Yönetim kademesindeki küçük bir grup dışında eylemlere bakış çok olumlu idi. Hatta yönetim kademesinden bile destekler vardı.

Mitinge Cerrahpaşa'dan önemli sayıda katılım oldu. Öğrenciler ve asistanlar ağırlıklı olarak otobüsle giderken, öğretim üyeleri uçak ya da özel araçla gitmeyi tercih etti. Ancak otobüslerde az sayıda da olsa öğretim üyesi, asistan, öğrenci birlikteliği çok olumlu idi.

Mitingdeki coşku da son derece olumlu idi. Konuşmaların biraz uzaması dışında olumsuz bir durum söz konusu olmadı.

Greve uyum Cerrahpaşa'da tama yakın oldu. Bütün poliklinikler aciller dışında çalışmadı. Birçok stajda öğrencilerin de katılımı ile dersler yapılmadı. Sadece temel bilimlerde sınavlar yapıldı. Grevde SES'e bağlı sağlık çalışanlarının katkısı çok yoğun idi. Öğretim üyelerinde katılım nispeten daha az idi. (Genellikle çalışmamakla birlikte aktif olarak grev çadırına gelişi, yürüyüşe katılım vb. düşük kaldı).

19 Nisan sabahı saat 7.00'den itibaren grev düzenlemeleri başladı, bahçeye çadır kuruldu. Tüm

birimler tek tek kontrol edildi. Bu arada İstanbul Tıp'taki grev başlamayla ilgili basın açıklamasına destek verildi. Daha sonra Cerrahpaşa içinde 1000'in üzerinde katılımla yürüyüş yapıldı, İstanbul Hastanesinden gelen arkadaşların da katılımı ile daha sonra planlanmamasına karşın yaklaşık 2000 kişi ile İstanbul Tıp Fakültesi'ne yürüyüş yapıldı. Spontan gerçekleşen yürüyüş son derece coşkulu idi, özellikle Osman Öztürk'ün ses düzenekli araçla katılımından sonra coşku doruğa ulaştı. İstanbul Tıp Fakültesi'nde İstanbul'dan gelen diğer katılımcılarla birlikte Haseki'ye yüründü ve orada küçük bir miting sonrası herkes birimlerine döndü.

Akşam Cerrahpaşa'daki çadır kapatıldı ve İstanbul Tıp'taki çadıra destek verildi.

20 Nisan sabah 7.00'den itibaren grev çadırımız yine aktifti. Özellikle gelen hasta ve hasta yakınlarıyla görüşmeler yapıldı. Hasta yakınlarının ve hastaların tepkisi genel olarak olumlu idi. Grev sırasında herhangi bir olumsuzluk yaşanmadı.

Hastane koridorlarından sesler:

"her zamanki gibi olur; birkaç kişi bırakır, onlara da soruşturma açılır."

"2 gün mü? Ben sınırsız diye duymuştum..aslında sınırsız bırakacaksınız, acillere de bakmayacaksınız, görsünler bakalım bir gün ulaşamayacakları sağlık hizmetinde yaşayacakları senaryoyu" "poliklinikleri kapatırız da ameliyatları durdurmazlar yaaaa..."

Vs,vs....

g(ö)revcilerden sesler:

"randevuları kapattırırım..veya yok, kapattırmayalım da gelen hastalarla konuşma şansımız olsun"

"grev için bir poz ver" deyip fotoğrafını çekelim Zeynep Kamil'e yolu düşenin, çalışanın, hastanın.. grevde herkes kendine bir daha baksın, bir daha tartsın duruşunu,bakışını.."

Saat 11.00'e doğru Otobüslerle Haydarpaşa'ya gidilip oradaki yürüyüşe destek verildi. Sonuçta:

1) Bu eylemler genel olarak tüm sağlık çalışanlarından destek gördü.

2.) Hasta ve hasta yakınlarının ciddi bir tepkisiyle karşılaşılmadı.

3.) Bu eylemlerin önemli bir sonucu da hekim kitlesinin Tabip Odalarının önderliğini benimsemeleri idi. Önceki yıllarda ve eylemlerde gördüğümüz odalara karşı eleştirilerin önemli bir kısmının ortadan kalkması ve herkes Tabip Odasını desteklemeye başlaması önemli idi.

4.) Bu eylemler sağlık çalışanlarında önemli bir moral destek sağladı.

Prof. Dr. Tunçalp DEMİR/ İstanbul Üniversitesi Cerrahpaşa Tıp Fakültesi Göğüs Hastalıkları AD

"bir de; grevle birlikte ne değişsin isterdin desek? herkes bir kaç cümle yazsa el yazısıyla..fotoğrafların yanına iliştiirsek onları da?"

"herkes bir şeyler yapıp getirsin, bütün gün yer içer sohbet ederiz.."

"grev mi yapıyoruz kermes mi yahu? Grev parası toplayıp çay-simit alırız..grevlerin unutulmaz sembolü davul-zurna da getirtmek lazım "

"sabah hayde gidelim hayde şarkısını çalarak servislerden polikliniklerden geçerek bahçeye süpürelim herkesi.. .ee bi r temizlik şart bu hastanelere."

Vs,vs...

Sesler ve yüzlerin arasından grev günü geldiğinde sabah erkenden gururla giydiğimiz "görevli" önlüklerimizi giyip şapkalarımızı takıp gelenleri gülücüklerle karşıladık. Yapmacık değil, gerçektir her şey çünkü enerjimiz yüksek, yaptığımız grevin

meşruluğundan ve hastalara derdimizi anlatabilecek olmaktan emindik. Masal şöyle başladı:

'Beyaz başlıklı kız eline "hayde" şarkısını çalan bir CD player aldı, kollarını iki yanda sallayıp dans ederek koridorları dolaştı, herkesi bahçeye topladı.. Hastalar, hasta yakınları ve arkadaşlarına beyaz önlüğünü giymeye başladığından beri başına gelenleri anlattı ve artık olan bitene seyirci kalamayacağından bugün oyun bozanlık yapacağını söyledi..Hastaların gözleri kızgın değil, anlayışlı. Bu bakışı görmenin mutluluğuyla şapkasını çıkarıp herkesten para topladı. Simit ve çay için masalar kuruldu, çaylar, simitler, müzikler ve tabi duvarlara yapıştırılmış fotoğraflar ve grevle değişmesi istenilen şeylerin not alındığı kağıtlar... Beyaz başlıklı kız herkesi el ele tutuşturup davul zurnayla halay çaktı. Hasta yakınları halayın başını tutarken ,hastalar odalarındaki pencerelerden bellerine kadar sarktı.. Masalın geri kalanı gün böyle sürerken büyükannesi

(başhekim) bir ara beyaz başlıklı kızı yanına çağırdı, çünkü beyaz başlıklı kız oyuna dalıp büyükannesini ziyaret etmeyi unutmuştu(!) Beyaz başlıklı kızın bahanesi hazırды: Bahçedeki yol boyunca dans eden insanlar gördüğünü dolayısıyla oyalandığını, ziyaret etmekte geç kaldığını söyledi. Sorgu-sual(!) tamamlandıktan sonra beyaz başlıklı kız arkadaşlarının yanına geri döndü. Sonuç olarak; 19-20 Mart'ta Zeynep Kamil'de hiç ameliyat olmadı, hiç poliklinik yapılmadı..Aciller çalıştı,hastalar mağdur edilmedi. Randevular kapatılmadı ve gelenlere sağlık ortamının geldiği nokta, tahammüllümüzün tükendiği anlatıldı.

AKP' nin hayalleri gerçek olmasın diye bu masal Zeynep Kamil'de gerçek oldu..

Dr. Aysen GÜRBÜZ / Zeynep Kamil Kadın ve Çocuk Hastalıkları Eğitim ve Araştırma Hastanesi

13 MART MİTINGİ ve 19-20 Nisan GÖREVDEYİZ ETKİNLİĞİ - İSTANBUL TIP FAKÜLTESİ

Sınır tanımaz sömürü düzeni karşısında her geçen gün iş güvencesinden, gelirinden, gelecek ümidinden kayıp veren binlerde sağlık çalışanı; hekim, hemşire, sağlık teknisyeni, laborantı, ebesi, eczacısı, diyetisyeni, ambulans şoförü, diş hekimi demeden el ele verip tek bir yumruk halinde hak arama mücadelesi başlatmak gerektiğini düşündü ve Türk Tabipler Birliği öncülüğünde Ankara'da 13 Mart Mitingi düzenledi.

İstanbul'dan, İstanbul Tabip Odası ve SES'in kaldırdığı otobüslerle gittiğimiz Ankara 13 Mart Mitingi'nde birçoğumuz ilk defa o kadar "beyaz" bir kalabalığa tanık oluyorduk. Kaldırımlar kardan, yollar da beyaz önlüklerimizden dolayı Ankara bembeyaz bir hal almıştı.

İnanılmaz bir kalabalık vardı: Tabip odaları, SES şubeleri, Diş Hekimliği Odaları ve daha birçok sivil

toplum örgütünün katıldığı, ülkenin tüm şehirlerinden gelen sağlıkçıların oluşturduğu kalabalığın bir ucu Sıhhiye Meydanı'ndayken bir ucu yürüyüşün başladığı Ankara Tren İstasyonu'nun oradaydı.

Esasen sağlık hizmetinin ticarileştirilmesine, güvencesiz çalışma koşullarına, performans sistemi uygulamasına olan öfke, sloganlarla kendisini ifade etmeye çalışıyordu:

"Herkes Eşit Parasız Sağlık, Hastaneler Halkındır Satılamaz, Herkes Sağlık Güvenli Gelecek, Sağlıkta Ticaret Ölüm Demektir, Tüccar Değil Sağlıkçımız, Sermayenin Değil Halkın Doktoruyuz vs."

"Taşeron Sistemi Kaldırılsın, Ne 4B Ne 4C Herkes Güvence, Sağlıkta Taşeron Ölüm Demektir, Yerli Yabancı Farklı Değildir Asistan Hekim Köle Değildir, Yabancı Asistana Kadro Verilsin, Doktora Öğrencisi Köle Değildir (Ücretsiz ve sosyal güvencesiz çalıştırılan diş hekimliği doktora öğrencileri için), Emeğine Göz Dikene Dişini Göster vs"

"Sağlıkta Performans Ölüm Demektir, Performans Sistemi Kaldırılsın, Süper Mario Değil Sağlıkçımız, Performansa Değil Maaşlara Zam vs."

Sloganlar, pankartlar, afişler, dövizler, sosyal mesajlı şarkılar, balonlar ile binlerce sağlık çalışanı emeğine göz dikenlere karşı öfkesini göstermek için el ele vermiş, Sıhhiye Meydanı'nı beyaza boyamıştı. Sabahın erken saatlerinden akşama kadar tam tempo süren miting sonunda öfkeli kalabalık "GENEL GREV GENEL DİRENİŞ" sloganı ile bu işin peşini bırakmayacağını, sonuna kadar gideceğini Sağlık Bakanlığı'na tam da onun binasının önünde haykırmişti.

Nitekim 19-20 Nisan Genel G(ö)revi ile ülke genelinde sağlıkçılar iş bıraktı.

19-20 Nisan Genel Grevi'nde de tablo Ankara 13 Mart Mitingi ile benzerdi. Her türlü isteğe ve hak arama mücadelesine karşı kulağını tıkayanlara, sesini duyurmakta kararlı olan sağlık çalışanları hizmet üretmekten gelen güçlerini kullanıp 2 gün iş bırakarak kararlı oldukları göstermeye çalıştı.

O iki gün, alın terimize saygı duymayanlara tüm gücümüzle haykırdık, bağırarak ve anlatmak istediğimiz aslında çok netti:

Sağlık Hizmeti Ticaretleştiriliyor, Hem Hastalar Hem de Sağlık Çalışanları Mağdur Oluyor, Daha da Vahim Olacak Tablo!

Velhasıl kelam ben ve çalışma arkadaşlarımız tüm yüreğimizle eyleme katıldık.

Çünkü asıl olarak sağlık hizmetinin ticaretleştirilmesi inandığım etik ilkeler ile çelişmekte, dünya görüşüme ters düşmekte. Kaldı ki bu yapılırken had safhada emek sömürüsü uygulanmakta.

Eylemde öne çıkan talepler de doğal olarak sağlık

hizmetinin ticaretleştirilmesine ve sağlıkta dönüşüm projesine politik itiraz olarak şekillendi.

Bizim çalıştığımız kurumda başhekimlik 1 hafta önceden 19 ve 20 Nisan günlerine verilmiş tüm hasta randevularını iptal etti. Hastanemizin tüm birimleri sürece dahil oldu.

Böyle bir eylemin gerçekleşmiş olması herkese güven verdi, güç aşıladı. Bir çok insan imkansız olarak görüyordu ama yaşayınca hiçbir şeyin imkansız olmadığını öğrendi.

Ben de üzerine düşeni yaptım, eksik kaldığım, yetişemediğim yerler olmuştur ama çadırımızda hekimler adına nöbet tuttuğum geceyi hayatım boyunca asla unutmuyacağım. Benim 1 Mayıs'ım 19 Nisan 2011 oldu.

Gelecek adına iyi hayaller kuramıyorum. Tablo ortada, her türlü olumsuz politika hızlıca uygulanıyor. Ancak örgütlü mücadelemize ve özgücümüze inancım sonsuz; biz istersek dünyayı yerinden oynatırız ama yeter ki inanalım.

İvedililikle hastane temsilciliği uygulamasını güçlendirmeliyiz. Temsilcilere çok büyük görevler düşüyor.

Eylemliğimiz sürmeli ama yakın zamanda GENEL G(ö)REV yapılabileceğini sanmıyorum, henüz çok erken.

En önemli yapmamız gereken şeyse bütünleştirici olmak yani tüm sağlık çalışanlarıyla el ele vermek. Bu nedenle 19-20 Nisan sürecine tüm sağlık çalışanlarının hep birlikte katılmış olması çok büyük bir başarı. Saygılarımla...

**Dr. Ali MALKOÇ / İstanbul Üniversitesi
İstanbul Tıp Fakültesi Adli Tıp AD**